

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Prisacari Lilia și de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Stavițchi Nicolai, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Stavițchi Nicolai XXXXX, născut
la XXXXX, originar din XXXXX, reg.
XXXXX și domiciliat în XXXXX

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 20.04.2021 – 12.05.2021;

Instanța de apel: 03.06.2021 – 14.07.2021;

Instanța de recurs: 07.02.2022 – 20.04.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 12 mai 2021, cauza fiind judecată în ordinea procedurii prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, **Stavițchi Nicolai XXXXX** a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 15 000, 00 (cincisprezece mii) lei.

În temeiul art.90¹ alin. (1) Cod penal s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei stabilite lui Stavițchi Nicolai, urmând ca prima parte a pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei

– 2 (doi) ani închisoare, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost admis demersul procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu procedura de extrădare, fiind încasat din contul lui Stavițchi Nicolai în beneficiul statului suma de 33 794, 74 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

1.1. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Stavițchi Nicolai XXXXX, la data de 06.04.2013 până la 12.04.2013, din interes material, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, l-a șantajat pe cet. Arseniuc Stanislav XXXXX, a.n. XXXXX, locuitor al XXXXX, adică i-a cerut de a i se transmite bani în sumă de 5 000 lei și un telefon mobil de model „Samsung GT-S 5660” la prețul de 3 000 lei, amenințându-l concomitent cu aplicarea violenței și cu răspândirea unor știri defăimătoare despre el și prietena lui Tatiana, în caz de neexecutare a cerințelor.

După care, la 12.04.2013, Arseniuc Stanislav, aflându-se în or. Rîșcani, lângă stadionul orașenesc, a transmis banii și telefonul mobil solicitați, bunuri pe care a Stavițchi Nicolai XXXXX le-a însușit ilegal, cauzându-i astfel părții vătămate Arseniuc Stanislav XXXXX o daună materială în proporții considerabil, în sumă totală de 8 000 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, după indicii calificativi, șantajul, adică *cererea de a se transmite bunurile proprietarului, amenințând cu violență persoana și apropiatii acesteia, cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele, acțiune urmată de dobândirea bunurilor cerute.*

2. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apel:

- *avocatul Vangheli Vitalie în numele inculpatului Stavițchi Nicolai*, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, deoarece modalitatea de executare a pedepsei este una prea aspră.

În motivarea apelului a indicat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut integral vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, se căiește sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate, a înaintat cerere privind examinarea cauzei în ordinea prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, care a fost acceptată de către instanța de judecată. Aceste circumstanțe, cât și comportamentul inculpatului pe parcursul urmăririi penale și judecării cauzei, permit aplicarea unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

La fel, a fost menționat că, la adoptarea sentinței, prima instanță la adoptarea sentinței nu a inclus în pedeapsă perioada extrădării inculpatului din Federația Rusă în Republica Moldova, și anume termenul de 4 luni în care inculpatul s-a aflat sub arest preventiv în baza încheierii și mandatului de arest emis de Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani;

- *inculpatul Stavițchi Nicolai*, care a solicitat să fie aplicate în privința sa prevederile art. 10¹ alin. (3), art. 76 alin. (1) lit. b) și art. 70¹ Cod penal, cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, invocând că la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a luat în considerare faptul că la data comiterii infracțiunii – 12.04.2013, acesta avea vârsta de 19 ani, și prin urmare, i-a fost stabilită o pedeapsă mult prea aspră, necorespunzătoare circumstanțelor cauzei.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021 a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Vangheli Vitalie în numele inculpatului Stavițchi Nicolai și admis apelul declarat de către inculpatul Stavițchi Nicolai, cu casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Stavițchi Nicolai XXXXX se consideră condamnat în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 70 alin. (3¹) Cod penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani 5 (cinci) luni 20 (douăzeci) zile, cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 15 000 (cincisprezece) mii lei.

În baza art. 90¹ Cod penal, Stavițchi Nicolai XXXXX urmează să execute 2 (doi) ani ani 5 (cinci) luni 20 (douăzeci) zile închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 (doi) ani se suspendă condiționat, cu stabilirea perioadei de probațiune de 2 (doi) ani.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel s-a referit la obiectul apelului depus de către apărătorul inculpatului Stavițchi Nicolai, apreciind că prima instanță, prin aplicarea art. 90¹ Cod penal a ținut cont și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite la art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art. 75 Cod penal, stabilind inculpatului o pedeapsă echitabilă faptei infracționale săvârșite, care corespunde împrejurărilor cauzei, normelor legale și care va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Instanța de apel a mai ținut să menționeze că individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura de pedeapsă concretă infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii și pedepsei penale.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal și art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Pe această linie de considerente, s-a ajuns la concluzia că prima instanță, la stabilirea pedepsei a luat în considerare circumstanțele cauzei, faptul că inculpatul Stavițchi Nicolai anterior a mai fost condamnat, nu este angajat în câmpul muncii și nu are o ocupație stabilă,

ceea ce demonstrează că inculpatul nu a stat pe calea corijării și continuă activitatea infracțională.

Totodată, instanța de apel a dispus executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia și, constatând că lipsesc circumstanțele prevăzute la art. 90 alin. (1) Cod penal, a ajuns la concluzia că nu este posibil de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe tot termenul de pedeapsă stabilit.

Cu referire la argumentul invocat în apel referitor la faptul că instanța la adoptarea sentinței nu a inclus în pedeapsă perioada extrădării inculpatului din Federația Rusă în Republica Moldova, anume termenul de 4 luni în care s-a aflat sub arest preventiv în baza încheierii și mandatului de arest emis de Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani, acesta a fost apreciat ca fiind neîntemeiat, deoarece eroarea nominalizată a fost înlăturată prin încheierea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 20.05.2021.

Asupra apelului declarat de către inculpat, instanța de apel a stabilit că inculpatul Stavițchi Nicolai este născut la 11.05.1993, astfel că la data comiterii infracțiunii – 12.04.2013, inculpatul avea vârsta de 19 ani.

Potrivit art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, însă, prima instanță nu a ținut cont de prevederile normei penale nominalizate la individualizarea pedepsei penale stabilite lui Stavițchi Nicolai.

La fel, potrivit aceleiași norme, în cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

Totodată, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de instanță prin încheiere, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității, și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În speța dedusă judecării, a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală astfel, instanța urmează să ia în considerare prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală la stabilirea pedepsei.

Infracțiunea prevăzută la art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal prevede o sancțiune sub formă de închisoare de la 6 la 10 ani, cu amendă în mărime de la 1 000 la 2 000 unități convenționale.

Respectiv, reieșind din prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală noile limite de pedeapsă vor constitui de la 4 ani până la 6 ani și 8 luni, iar fiind raportate la prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, limita maximă a pedepsei cu închisoare va constitui 4 ani 5 luni 20 zile.

Prin urmare, având în vedere cele constatate, instanța de apel a ajuns la concluzia de a aplica inculpatului Stavițchi Nicolai pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani 5 luni 20 zile, cu amendă în mărime de 750 unități convenționale, ceea ce constituie 15 000 mii lei, iar în baza art. 90¹ Cod penal Stavițchi Nicolai urmează să execute 2 ani 5 luni 20 zile închisoare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 (doi) ani se va suspenda condiționat, cu stabilirea perioadei de probațiune de 2 (doi) ani, care va asigura realizarea scopurilor legii penale, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei noi atitudini a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

- *procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Prisacari Lilia*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În susținerea recursului declarat, acuzatorul de stat menționează că pedeapsa stabilită de către instanța de apel este una prea blândă, având în vedere circumstanțele cauzei, precum și faptul că inculpatul nu se află la prima abatere a legii penale, adică nu a înțeles pericolozitatea faptei comise și nu a tras concluzii de rigoare din condamnările precedente.

Mai mult, norma prescrisă la art. 70 alin. (3¹) Cod penal, comportă un caracter permisiv, adică instanța poate reduce cu o treime maximum pedepsei prevăzută pentru fapta incriminată, dacă este motivată necesitatea aplicării prevederilor nominalizate.

La caz, procurorul consideră că instanța nu a motivat suficient și convingător aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, fiind astfel ignorate circumstanțele cauzei, care au condiționat stabilirea unei pedepse greșit individualizate;

- *avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Stavițchi Nicolai*, care invocând temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art. 90 Cod penal, precum și să fie respins demersul procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu procedura de extrădare a celui din urmă.

În vederea motivării cerințelor solicitate în recurs, apărătorul afirmă că instanțele de fond nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75, 79, 90 Cod penal și nu au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului. Ambele instanțe de judecată au neglijat faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Din aceste motive, recurentul consideră că scopul pedepsei penale poate fi atins și prin aplicarea în privința lui Stavițchi Nicolai a prevederilor art. 90 Cod penal.

Pe lângă aceasta, se mai contestă și faptul că prima instanță a făcut o interpretare extensivă a dispozițiilor art. 227 Cod de procedură penală, care prevăd expres cheltuielile judiciare și din ce sume se plătesc aceste cheltuieli. Astfel că, cheltuielile suportate de stat pentru procedura de extrădare nu sunt incluse în categoria cheltuielilor judiciare prevăzute de norma precitată.

În același context, se mai menționează că instanța de judecată și-a bazat decizia pe prevederile art. 229 alin. (1), alin. (2) Cod de procedură penală, ajungând astfel la concluzia de a dispune încasarea cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu procedura de extrădare din contul lui Stavițchi Nicolai.

Totodată, în corespundere cu norma precitată cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Conform art. 65 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală, persoana în privința căreia sentința a devenit definitivă se numește condamnat, dacă sentința este parțial sau integral, de condamnare, concomitent art. 466 alin. (2) Cod de procedură penală prevede exhaustiv cazurile când hotărârea primei instanțe rămâne definitivă.

Având în vedere că hotărârea primei instanțe din 25.07.2019 prin care a fost pronunțată o sentință de condamnare în privința lui Stavițchi Nicolai nu este definitivă, respectiv Stavițchi Nicolai nu are statut de condamnat, iar aplicarea prevederilor art. 229 Cod de procedură penală de către instanța de judecată s-a făcut în mod neîntemeiat.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Soluția de inadmisibilitate a recursurilor depuse de către acuzatorul de stat și de către apărătorul inculpatului se întemeiază, în drept, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sunt nefondate.

Cu referire la criticile formulate de către acuzatorul de stat, Colegiul penal atestă că recursul este întemeiat pe temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul contestă aplicabilitatea art. 70 alin. (3¹) Cod penal, considerând că instanța de apel nejustificat a redus pedeapsa inculpatului prin reținerea normei vizate, stabilind astfel o pedeapsă prea blândă.

La acest capitol, instanța ține să sublinieze că în corespundere cu art. 70 alin. (3¹) Cod penal, legiuitorul a stabilit limita de vârstă a făptuitorului, care implicit atrage aplicarea prevederilor nominalizate (3¹) *La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.*

Din textul normativ reținut, desprindem ideea că, instanța de judecată este obligată să motiveze stabilirea pedepsei în limite generale, nu și aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or temeiul de drept la reținerea acestei norme îl constituie vârsta făptuitorului – care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani, circumstanță care corect a fost stabilită de către instanța de apel și reținută în sensul reducerii maximului de pedeapsă cu o treime.

Totodată, instanța de recurs precizează că operațiunea de individualizare a pedepsei penale prin stabilirea noilor limite de pedeapsă în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, a fost corect efectuată, iar instanța ierarhic inferioară, fără a depăși aceste limite, a stabilit o pedeapsă definitivă legal individualizată, echitabilă și proporțională faptei comise.

În această ordine de idei, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate alegațiile acuzatorului de stat privind individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului, din

care motive este necesar de a declara inadmisibil recursul ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

Cât privește recursul declarat de către apărătorul inculpatului, Colegiul penal remarcă faptul că, un prim argument vizează aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, or la cauza dată, în viziunea recurentului, nu au fost stabilite careva impedimente de ordin legal ce nu ar permite instanțelor de fond dispunerea executării pedepsei cu închisoarea în condiții neprivative de libertate, în deplin volum.

În acest context, instanța de recurs notează, că chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, nu se creează un drept pentru inculpat, ci doar se întrunesc circumstanțele necesare care constituie temei de drept pentru instanța de judecată de a decide, potrivit propriei convingeri, asupra oportunității suspendării executării pedepsei închisorii.

Acestea fiind elucidate, Colegiul penal afirmă că în cauza deferită judecății instanța de apel, la stabilirea modului de executare a pedepsei închisorii s-a ghidat în exclusivitate de circumstanțele în care au fost comisă fapta, dar și de circumstanțele din care rezultă că inculpatul, anterior a mai fost condamnat, inclusiv la pedeapsă sub formă de închisoare cu executare reală, beneficiind totodată și de prevederile art. 90 Cod penal. Din condamnările anterioare, instanțele de fond au tras concluzia că Stavițchi Nicolai nu a înțeles consecințele negative în urma faptelor comise, nu este la prima sa abatere a legii penale, fiind o persoană predispusă la comiterea infracțiunilor.

Cât ține de alegația prin care se susține că cheltuielile suportate în legătură cu extrădarea inculpatului nu se atribuie la cheltuielile judiciare în sensul normei art. 227 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că chestiunea în cauză nu a constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în ordine de apel, iar potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală (2) *Temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.* Așadar, având drept premisă norma procedurală în cauză, reiese că toate argumentele în susținerea criticii discutate, sunt lipsite de suport legal.

Generalizând cele consemnate mai sus, Colegiul penal constată că argumentele recurentului sunt nefondate, iar decizia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, din care considerente se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Prisacari Lilia și de către avocatul Ciuru Igor în numele inculpatului Stavițchi Nicolai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2021, în cauza penală în privința lui *Stavițchi Nicolai XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *02 iunie 2022*.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana